

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 18. maj 2004 (19.05)
(OR. en)

9600/04

LIMITE

EDUC 118
SOC 253

ORIENTERENDE NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: Rådet

Tidl. dok. nr.: 9175/04 EDUC 101 SOC 220

Vedr.: Udkast til konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fælles europæiske principper for identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring

Vedlagt følger til delegationerne ovennævnte udkast til konklusioner, som det foreligger efter drøftelserne i De Faste Repræsentanternes Komité på mødet den 14. maj 2004. Ved mødets afslutning konstaterede formanden, at der er fuld enighed om teksten, når der ses bort fra et parlamentarisk undersøgelsesforbehold fra DK.

Hvis denne enighed bekræftes, vil Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, kunne vedtage vedlagte konklusioner.

Udkast til konklusioner

vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om fælles europæiske principper for identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

som er sig bevidst,

at i forbindelse med princippet om livslang læring tager identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring sigte på at synliggøre og valorisere en persons samlede viden og kompetencer, uanset hvor eller hvordan disse er blevet erhvervet. Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring finder sted inden for og uden for formel uddannelse og erhvervsuddannelse, på arbejdspladsen og i det civile samfund;

at identifikation og validering er nøgleinstrumenter med hensyn til at muliggøre overførsel og godkendelse af alle læringsresultater på tværs af forskellige miljøer. Ved identifikation bliver den enkeltes læringsresultater registreret og synliggjort. Dette fører ikke til et formelt certifikat eller eksamensbevis, men kan danne grundlag for en sådan formel anerkendelse. Validering er baseret på en vurdering af den enkeltes læringsresultater og kan føre til et certifikat eller eksamensbevis¹;

at Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 erkendte, at uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelseegnethed er en integrerende del af den økonomiske politik og den social- og arbejdsmarkedspolitik, der er nødvendig for at nå det strategiske mål om, at Europa skal blive den mest dynamiske videnbaserede økonomi i verden senest i 2010;

at der til opfølgning af rapporten om uddannelsessystemernes fremtidige konkrete mål i Europa (marts 2001) i det detaljerede arbejdsprogram, som Rådet vedtog den 14. juni 2002, opfordres til at udvikle metoder til officiel validering af kompetence erhvervet gennem ikke-formel læring;

¹ Udtrykket validering er anvendt i en meget specifik betydning i denne tekst, men anvendes forskelligt i de enkelte medlemsstater. Nogle medlemsstater anvender udtrykket i en bred betydning, hvor det omfatter såvel identifikation som vurdering og anerkendelse af ikke-formel og uformel læring.

at Kommissionens hvidbog *"Et nyt afsæt for europæisk ungdom"* (21. november 2001), som opstiller en ny ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, understregede betydningen af ikke-formel uddannelse og læring;

at Rådets resolution om livslang læring (27. juni 2002) opfordrer medlemsstaterne til at fremme samarbejde og effektive foranstaltninger til validering af læringsresultater;

at de europæiske arbejdsmarkedsparter i *"Aktionsrammen for livslang udvikling af kompetence og kvalifikationer"* (14. marts 2002) understreger, at anerkendelse og validering af kompetencer og kvalifikationer både er et fælles mål og en hovedprioritet i indsatsen på europæisk plan;

at København-erklæringen (30. november 2002) og Rådets resolution (den 19. december 2002) om fremme af styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse anerkender, at det bør prioriteres højt, at der udvikles et sæt af fælles principper for validering af ikke-formel og uformel læring med henblik på at sikre bedre overensstemmelse mellem modeller i forskellige lande og på forskellige niveauer;

at Rådets og Kommissionens fælles midtvejsrapport (26. februar 2004) *"Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010"* til forårsmødet i Det Europæiske Råd fastsætter, at udviklingen af fælles europæiske referencer og principper kan være en god støtte for nationale politikker. Selv om sådanne fælles principper ikke forpligter medlemsstaterne, medvirker de til at udvikle den gensidige tillid mellem nøgleaktørerne og bidrager således til at fremme reformer. I den fælles midtvejsrapport opfordres der specifikt til, at der udvikles fælles europæiske principper for validering af ikke-formel og uformel læring;

anerkender,

at medlemsstaterne, Kommissionen, EØS-EFTA-landene og tiltrædelseslandene samt arbejdsmarkedsparterne på europæisk plan i forbindelse med opfølgningen af København-erklæringen, Rådets resolution og arbejdsprogrammet om fremtidige mål har gjort fremskridt med hensyn til udviklingen af fælles europæiske principper for validering af ikke-formel og uformel læring;

at identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring er til fordel for den enkelte lærende. Det fremmer social integration, beskæftigelsesegnethed og udviklingen og anvendelsen af menneskelige ressourcer i civil, social og økonomisk sammenhæng. Det tilgodeser også specifikke behov hos de enkeltpersoner, som søger at blive integreret eller genintegreret på uddannelsesområdet, på arbejdsmarkedet og i samfundet;

at der findes mange og stadig kommer nye metoder og praksisser med hensyn til identifikation og validering på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan;

at der også er mange forskellige interessenter involveret. Det drejer sig bl.a. om udbydere og kompetente myndigheder inden for formel uddannelse og erhvervsuddannelse, arbejdsmarkedsparter på arbejdspladsen og ikke-statslige organisationer i det civile samfund. Hvor identifikation er et anliggende for alle interessenter og for den enkelte, er validering i et vist antal medlemsstater kun et anliggende for de kompetente myndigheder i henhold til den nationale lovgivning;

understreger,

at der er behov for fælles europæiske principper, der kan tilskynde til og være retningsgivende for udviklingen af pålidelige metoder og ordninger af høj kvalitet til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring;

at fælles europæiske principper er nødvendige for at sikre sammenligneligheden og en bred accept af forskellige metoder og ordninger i medlemsstaterne. De gør det også muligt at overføre og godkende alle læringsresultater på tværs af forskellige miljøer. De tilgodeser navnlig den enkeltes behov og rettigheder;

at nedenstående fælles europæiske principper henvender sig til medlemsstaterne, Kommissionen og interessenter, der beskæftiger sig med identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring. De skal anvendes på et frivilligt grundlag. De overholder fuldt ud medlemsstaternes og interessenternes rettigheder, ansvarsområder og kompetencer. De skal virke som inspirationskilde for udviklingen af ordninger og metoder til identifikation og validering uden at foreskrive én bestemt metode eller ordning;

at de fælles europæiske principper afspejler samarbejdet på europæisk plan med hensyn til opfølgningen af København-erklæringen, Rådets resolution af 19. december 2002, arbejdsprogrammet om de fremtidige mål og navnlig den fælles midtvejsrapport "*Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010*" fra februar 2004. Principperne er grupperet under følgende hovedoverskrifter:

- *Individuelle rettigheder*

Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring bør principielt være frivillig for den enkelte. Alle bør sikres lige adgang dertil og lige og retfærdig behandling. Den enkeltes privatliv og rettigheder skal respekteres.

- *Interessenters forpligtelser*

Interessenter bør i overensstemmelse med deres rettigheder, ansvarsområder og kompetencer udvikle ordninger og metoder til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring. Disse bør omfatte relevante kvalitetssikringsordninger. Interessenterne bør stille vejledning, rådgivning og oplysninger om disse ordninger og metoder til rådighed for enkeltpersoner.

- *Tillid*

Processerne, procedurerne og kriterierne vedrørende identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring skal være retfærdige og gennemsigtige og skal være baseret på kvalitetssikringsordninger.

- *Troværdighed og legitimitet*

Ordninger og metoder til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring bør respektere legitime interesser og sikre en afbalanceret deltagelse af alle relevante interessenter.

Vurderingsprocessen bør være uvildig, og der bør udvikles mekanismer, der forebygger eventuelle interessekonflikter. Det bør ligeledes sikres, at de, der foretager vurderingen, har den nødvendige faglige kompetence.

OPFORDRER I FORBINDELSE MED IDENTIFIKATION OG VALIDERING AF IKKE-FORMEL OG UFORMEL LÆRING MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER

at udbrede og fremme anvendelsen af de fælles europæiske principper;

at tilskynde de europæiske arbejdsmarkedsparter til i forbindelse med den sociale dialog at anvende og tilpasse de fælles europæiske principper, så de tilgodeser arbejdspladsens specifikke behov;

at tilskynde ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med at tilvejebringe muligheder for livslang læring, til at anvende og om fornødent tilpasse de fælles europæiske principper;

at støtte udveksling af erfaring og gensidig læring, herunder udvikling af en europæisk fortegnelse over identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring;

at styrke samarbejdet med internationale organisationer med henblik på at opnå synergivirkninger på dette område;

at udvikle og støtte konsekvente og sammenlignelige måder, hvorpå resultaterne af identifikationen og valideringen af ikke-formel og uformel læring kan forelægges på europæisk plan, og overveje, hvorledes de eksisterende instrumenter inden for Europass-rammen for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer kan bidrage til dette;

at overveje, hvorledes de fælles europæiske principper kan støtte det videre arbejde med meritoverførsel og -sammenlægning, kvalitetssikring og vejledning og generelt bidrage til udviklingen af en europæisk referenceramme for kvalifikationer, som blev efterlyst i den fælles midtvejsrapport fra Rådet og Kommissionen fra februar 2004;

at støtte udviklingen af kvalitetssikringsmekanismer og navnlig overveje, hvorledes man kan fremme den faglige udvikling hos dem, der foretager vurderingen, f.eks. ved hjælp af støttenet, der har til formål at udvikle og udbrede god praksis.